

И тъй, едно нѣщо се изисква отъ васъ: При великитѣ идеи, които занимаватъ ума ви, и при великитѣ желания на вашето сърце, да имате характера на Христа. Като срещнете човѣкъ, който се нуждае отъ нѣщо, да спрете вниманието си върху него и да кажете: Дързай, дъще! Дързай, братко! Дързай, сестро! Отъ васъ не се изисква да помагате на хората съ пари, или да ги храните. Това сж последни нѣща. Отъ васъ се изисква само едно: при всичкитѣ работи, които занимаватъ ума и сърцето ви, да обърнете внимание на онзи, който се нуждае отъ нѣщо, и да му кажете само две думи: Дързай, братко! Нѣма защо да му говорите, че Господъ ще промисли за него. Въ думитѣ „дързай, братко“ се съдържа идеята, че Богъ, Който живѣе въ всички души, грижи се и промисля за тѣхъ. Който вѣрва въ това, той ще изпита силата на своята вѣра. Христосъ вѣрваше въ Божия Промисълъ, и въ силата на този принципъ. Той нахрани нѣколко хиляденъ народъ съ петъ хлѣба и две риби. Който вѣрва въ този принципъ, той може да направи опитъ, какъвто Христосъ направи. Отивашъ въ едно бедно семейство, и въ джоба си носишъ единъ малкъ хлѣбъ. Разчупвашъ хлѣба, и всички присѣтствуващи сядатъ около масата, ядатъ и после събиратъ остатъцитѣ отъ хлѣба. Това значи благословенъ отъ Бога хлѣбъ! Крайнитѣ вегетарианци питатъ, защо Христосъ е пекълъ риби? Христосъ никога не е пекълъ риби, но Той благословилъ печенитѣ риби. Съ това Той имъ отвори пѣть къмъ по-висока форма. Когато хората ядатъ рибитѣ, съ това последнитѣ изплащатъ своята карма и минаватъ въ по-висока фаза на развитие.

Казвамъ: смѣлостъ, благородство, самопожертвуване се изисква отъ човѣка по отношение на неговитѣ убеждения. При това, всѣки човѣкъ има сили на разположение, съ които може да изправи своя животъ, безъ да очаква на другитѣ хора. Това не значи, че хората трѣбва да се презиратъ едни други. Не, тѣ трѣбва да се обичатъ, да си помагатъ, но да не очакватъ единъ на другъ. Докато уповаватъ единъ на другъ, тѣ всѣкога ще се разочароватъ, ще страдатъ, ще се обезвѣрватъ. Следователно, страданията на съвременнитѣ хора се дължатъ на факта, че тѣ живѣятъ въ грѣха, въ безвѣрието. Когато повѣрватъ въ Бога и Го поставятъ за основа на своя животъ, тѣ ще иматъ помощта на всички добри, разумни хора. Законътъ е такъвъ. Щомъ въ душата на човѣка проникне любовта, всички хора ще